

189

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 października 1987 r.

w sprawie odszkodowań za szkody wyrządzone w uprawach i plonach rolnych przez niektóre gatunki zwierząt łownych.

Na podstawie art. 44 ust. 3 i art. 45 pkt 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. z 1973 r. Nr 33, poz. 197) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za poszkodowanego uważa się osobę fizyczną lub prawną, która jest posiadaczem upraw i plonów rolnych uszkodzonych lub zniszczonych przez dziki, łosie, jelenie i daniela, zwane dalej „zwierzyzną”.

§ 2. 1. Odszkodowanie za szkody wyrządzone w uprawach i plonach rolnych wymienionych w ust. 2 obejmuje wynagrodzenie strat ilościowych i jakościowych produktu głównego tych upraw i plonów uszkodzonych lub zniszczonych przez zwierzyinę.

2. Za produkt główny w odniesieniu do:

- 1) roślin włóknistych oraz pszenicy, żyta, pszenżyta, owsa, jęczmienia, prosa, gryki, kukurydzy, koniczyny i traw uprawianych na nasiona, roślin strączkowych, a także ich mieszanek — uważa się zarówno ziarno, jak i słomę,
- 2) buraków cukrowych i pastewnych oraz innych roślin okopowych uprawianych na paszę, z wyjątkiem ziemniaków — uważa się zarówno korzenie, jak i liście,
- 3) ziemniaków — uważa się ich bulwy.

3. Odszkodowanie obejmuje pełną wartość słomy roślin włóknistych. Odszkodowanie za słomę innych roślin niż włókniste oraz za liście buraczane i liście innych roślin okopowych uprawianych na paszę, z wyjątkiem ziemniaków, przy szkodach powstałych po dniu 11 czerwca, ustala się w wysokości 15% wartości odpowiednio ziarna, korzeni i bulw.

4. Odszkodowanie za szkody na łąkach i pastwiskach przysługuje za obniżenie w danym roku wydajności łąki lub pastwiska wskutek uszkodzenia pokrywy roślinnej (darni).

§ 3. 1. Przy ustalaniu wysokości odszkodowania uwzględnia się obszar zniszczonej lub uszkodzonej uprawy i plonu oraz ich cenę, a także przewidywaną wydajność z 1 ha danego gruntu oraz procent zniszczeń.

2. W uprawach rolnych wymagających zaorania odszkodowanie ustala się, jeżeli szkoda powstała:

- 1) w okresie do dnia 15 kwietnia — w wysokości 25%,
- 2) w okresie od dnia 16 kwietnia do dnia 20 maja — w wysokości 40%,
- 3) w okresie od dnia 21 maja do dnia 10 czerwca — w wysokości 60%,
- 4) w okresie od dnia 11 czerwca — w wysokości 85% wartości spodziewanych plonów.

§ 4. 1. Wysokość odszkodowania za uszkodzone uprawy i plony ustala się z zastosowaniem cen obniżonych o 25% z tytułu nie poniesionych kosztów sprzętu, magazynowania i suszenia, z tym że w razie powstania w danym roku na tej samej powierzchni szkody po raz drugi, trzeci lub czwarty, cenę obniża się jeszcze odpowiednio o 10%, 20% lub 30%.

2. Ceną plonów rolnych konsumpcyjnych, paszowych lub przemysłowych, o której mowa w ust. 1, jest cena obowiązująca uspołecznione jednostki skupu, z wyłączeniem premii okresowych, dopłat i potrąceń. W razie zróżnicowania cen w zależności od klasy plonu, stosuje się przeciętną cenę wszystkich klas, a w odniesieniu do upraw kontraktowanych — cenę wynikającą z umowy kontraktacyjnej.

§ 5. Odszkodowanie za szkody wyrządzone w uprawach i plonach rolnych będących w posiadaniu gospodarstw państwowych, z wyłączeniem gospodarstw, nad którymi nadzór sprawuje Minister Sprawiedliwości, wypłaca się jedynie wówczas, gdy zniszczenie lub uszkodzenie przekracza 20% wartości spodziewanych plonów z tej uprawy.

§ 6. 1. Poszkodowany jest obowiązany zgłosić niezwłocznie szkodę do właściwego ze względu na miejsce szkody:

- 1) leśnictwa lub nadleśnictwa — w obwodach łowieckich wyłączonych z wydzierżawienia na ośrodki hodowli zwierzyzny Lasów Państwowych oraz w obwodach dzierżawionych przez dzierżawców zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim,
- 2) zarządcy obwodu łowieckiego lub dzierżawcy nie zrzeszonego w Polskim Związku Łowieckim — w obwodach łowieckich wyłączonych z wydzierżawienia na ośrodki hodowli zwierzyzny państwowych gospodarstw rolnych i Polskiego Związku Łowieckiego oraz w obwodach dzierżawionych przez dzierżawców nie zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim,
- 3) zarządcy terenu — na terenach nie wchodzących w skład obwodów łowieckich.

2. Nadleśnictwo jest obowiązane do poinformowania sołtysów wsi, które są narażone na szkody wyrządzone przez zwierzyinę, o sposobie zgłaszania szkód w uprawach i plonach rolnych.

3. Leśnictwo, nadleśnictwo, zarządca lub dzierżawca obwodu bądź zarządca terenu nie wchodzącego w skład obwodu są obowiązani do prowadzenia ewidencji zgłoszeń.

4. Zgłoszenie szkody może być dokonane przez poszkodowanych indywidualnie lub zbiorowo w formie pisemnej bądź ustnej.

5. Poszkodowany jest obowiązany udzielić potrzebnych wyjaśnień i przedstawić, w miarę możliwości, dowody niezbędne do ustalenia rozmiarów szkody.

6. O terminie zamierzonego sprzętu zniszczonych lub uszkodzonych upraw i płonów poszkodowany jest obowiązany powiadomić szacującego szkodę, o którym mowa w § 7 ust. 1 — nie później niż na pięć dni przed sprzętem.

§ 7. 1. Wstępnych oględzin i końcowego szacowania szkód dokonują właściwe ze względu na miejsce powstania szkody:

- 1) nadleśnictwa — w obwodach łowieckich wyłączonych z wydzierżawienia na osrodki hodowli zwierzyny Lasów Państwowych oraz w obwodach łowieckich dzierżawionych przez dzierżawców zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim albo
- 2) dzierżawcy lub zarządcy obwodów bądź terenów — w obwodach łowieckich wyłączonych z wydzierżawienia na osrodki hodowli zwierzyny państwowych gospodarstw rolnych i Polskiego Związku Łowieckiego oraz w obwodach dzierżawionych przez dzierżawców nie zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim i na terenach nie wchodzących w skład tych obwodów.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonuje się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie pięciu dni od daty zgłoszenia szkody, w obecności poszkodowanego lub pełnoletniego członka jego rodziny, a w obwodach dzierżawionych przez dzierżawców zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim — także w obecności przedstawiciela dzierżawcy.

3. W obwodach łowieckich dzierżawionych przez dzierżawców zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim właściwe nadleśnictwo powiadomi dzierżawcę, najpóźniej w ciągu trzech dni od daty zgłoszenia szkody, o terminie jej szacowania.

4. Nieobecność osób, o których mowa w ust. 2, nie wstrzymuje dokonywania wstępnych oględzin lub końcowego szacowania szkody, jeżeli osoby te zostały powiadomione o terminie tych czynności.

5. Ze wstępnych oględzin oraz końcowego szacowania szkody sporządza się protokół, który podpisują: szacujący szkodę, przedstawiciel dzierżawcy w obwodach łowieckich dzierżawionych przez dzierżawców zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim oraz poszkodowany lub pełnoletni członek jego rodziny.

6. W szacowaniu szkody mogą uczestniczyć przedstawiciele społeczno-zawodowych organizacji rolników.

§ 8. 1. W razie zgodnego ustalenia rozmiarów szkody i wysokości odszkodowania, protokół stanowi podstawę do wypłaty odszkodowania.

2. W razie niezgodnienia rozmiaru szkody lub wysokości odszkodowania, szacujący szkodę, w terminie trzech dni od daty końcowego oszacowania, zwraca się do terenowego organu administracji państwowej o wydanie decyzji o odszkodowaniu.

3. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw leśnictwa stopnia podsta-

wowego wydaje decyzję o odszkodowaniu po przeprowadzeniu rozprawy, w której uczestniczą: poszkodowany i szacujący szkodę, a w obwodach dzierżawionych przez dzierżawców zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim — także dzierżawca lub jego przedstawiciel.

4. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, stronom przysługuje odwołanie w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji do terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw leśnictwa stopnia wojewódzkiego.

§ 9. Wypłaty odszkodowania dokonują nadleśnictwa właściwe ze względu na miejsce powstania szkody.

§ 10. 1. Zarządcy obwodów łowieckich i terenów nie wchodzących w skład tych obwodów oraz dzierżawcy nie zrzeszeni w Polskim Związku Łowieckim są obowiązani zwrócić właściwemu przedsiębiorstwu lasów państwowych pełną kwotę odszkodowań wypłaconych za szkody powstałe w obwodach łowieckich i na terenach przez nich użytkowanych w terminie 1 miesiąca od dnia otrzymania zawiadomienia o wypłacie odszkodowania przez nadleśnictwo.

2. Przedsiębiorstwa lasów państwowych mogą upoważnić właściwe nadleśnictwa do zawierania z zarządcami obwodów łowieckich i terenów nie wchodzących w skład tych obwodów oraz dzierżawcami nie zrzeszonymi w Polskim Związku Łowieckim porozumień co do bezpośredniego wypłacania poszkodowanym odszkodowań w imieniu przedsiębiorstw.

§ 11. 1. Dzierżawcy obwodów łowieckich zrzeszeni w Polskim Związku Łowieckim, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku, zwracają właściwemu przedsiębiorstwu lasów państwowych taki procent kwot odszkodowań wypłaconych przez to przedsiębiorstwo, który obejmuje 25% wartości tusz pozyskanych dzików, łosi, jeleni i danieli oraz 15% wartości wypłaconych odszkodowań z tytułu szkód powstałych w dzierżawionym obwodzie łowieckim w 1988 r., 20% tej wartości w 1989 r. oraz 25% w 1990 r. i latach następnych.

2. W razie wprowadzenia przez terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego zakazu polowań, przy naliczaniu odszkodowania w danym obwodzie nie uwzględnia się odszkodowań wypłaconych za szkody powstałe w tym obwodzie w okresie zakazu polowań.

3. Wartość odszkodowań zwróconych przedsiębiorstwu lasów państwowych przez dzierżawców zrzeszonych w Polskim Związku Łowieckim nie może przekroczyć 90% kwoty odszkodowań wypłaconych przez to przedsiębiorstwo.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1975 r. w sprawie odszkodowań za szkody wyrządzone w uprawach i płonach rolnych przez dziki, łosie, jelenie i danieli (Dz. U. Nr 28, poz. 146, z 1979 r. Nr 25, poz. 147 i z 1981 r. Nr 19, poz. 94).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner